

الباب الثالث من الواحد السابع في ان اداء الدين واجب فوری.

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الثالث من الواحد السابع في ان اداء الدين واجب فوری.

ملخص این باب آنکه قرض دادن بمؤمن عند الله محبوب بوده وهست و همچنین ادای قرض که واجب است و احب است نزد خداوند از هر چیزی اگر تواند رد نمود و فصل در آن جایز نیست

و ثمره این حکم آنکه همین قسم آیات تسبیح و تمجید و تقدیس و توحید و تکبیر و کل شئون دین مظاهری است که حقیقت عطا فرموده بخلق خود در حین ظهور او رد او واجب از کلمه توحید گرفته تا منتهی الیه شئون تحدید که اگر کسی فوراً در حین ظهور رد کند قرض خود را چیزی از آن منقوص نگردد الا و آنکه بهتر از آن در آفاق و انفس مشاهده نماید

چقدر بعید است نفسی که حق نفسی را رد نماید چگونه است حق الله که عبد بآن مؤمن شود ولی در حین رد اظهار ایمان خود کند و از مدین دین و معطی آن بآن محتجب ماند این است حد خلق اگر بعین یقین نظر کنی و الله یحکم بالحق و انه هو خیر الفاصلین.

ORIGINAL

AUDIO